

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ στοιχεῖα

803740

LYON

1898

παλαιότατων
Γεωγῶν

ΓΕΩΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΙΚΑ,
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Geographica & A-
stronica, & Geometrica poemata qua su-
per sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocraticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniz Allobrogum.

Apud Johan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter
ea qua priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
ljora.*

*Tertio, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori decram:
quodam etiam qua in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremo, Isaaci Horriboni Lestionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
disser.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libros?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum labori-
bus quæd verat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiefcendi gratia excurre? Sa-
nè fuit ea mihi iam dudum in
promo vendis (quoad potui (li-
terarû studiis voluntas, vt quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superellet; fecundariis qui ad huma-
nitate[m] pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniores origini, vt Plato monet in Phile-
bo, miuus attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Aferzum illi ἠμύ-
ξου, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-
te potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes: quarum primam Hesiod

operibus τῆς σωζομένης: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδύλλιο, & Ἐρατοστέ: tertiam ipsi Theocridi veterisq; Ἐπιμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundia terminos nimia commendatione transiliam. Spero: equidem susceptum hunc laborem, inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingraram futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enehydrioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant; pleraq; nobis benignè communicauit D. Porus Eretensis, vir Græcè atq; Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marquardū contulit C. Auberius Trimecurianus, præsertim in iis quæ Symmachus Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt ἀνθυμῶνα arbitrari veteris Auctoris efficià corruptissimà erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σάτυρα declaraturus, quantis difficultatibus afficeret, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου Σάτυρος ἀνθυμῶνα μὲν οἱ μὲν οὖν διὰ τὸ πλὴν τῆς ὑποκείμενης πίστεως καὶ διὰ τὸ ἀποδιδῶναι τῆς μεμνημένης ἰσορροπίας ἰσχυρῶς τὸ ἐπιπέτῃ τῆς σωτάξεως καὶ ταύτης μὲν καὶ πλὴν ἀπὸ τοῦ σωτάξεως ἀπὸ τῆς ἐκφυλοῦς τῆς μεμνημένης ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι. Quæ

2: nec præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Sec. 11, a m-

TOTIVS OPERIS.

ematicis Simmiz commentis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refert os tanta Poetarum veterum gazæ, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenas, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
vtilitatem grato compendio (his præter-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habent,

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *ædific*
comprehenduntur, ca-
talogus.

G E O R G I C A . H E S I O D I A S C R A E H . O P E R A & D I E S .

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
auctoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ædific* quædam commu-
ni sermone vsuparentur.

S C V T V M H E R C V L I S .

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *ædific*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

Œ C O N Ō M I A.

Annotationes in *Ερτα* & *Ημίσους*, Phillippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à
D. Porto Cretensî communicata, plurimum lucis
adfert.

I I

B V C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C V S I I

Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-
gæ*, i. principio ob oculos posuit,

Ti'yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vvinsæmius aliisque hæc Eidyllia exposuerant.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aube-
rius.

M O S C H I Syracusij

B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerckit-
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis vest-
ibus à Fed. Jamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustissi-
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus, se-
lectis E. Vineti, I. Metelij I. Schegkij, aliorumq.
lucubrationibus expolita.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina iurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque obseruationibus illustrata
SOLONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI.
EVENI PARII,
ERASTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RVM Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quem admo-
 dum ex indice ad calcem illius tertie partis
 apposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Animæque ad mortem obeuntem proximum virum astitit;
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suæque industria prælii fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,
 Cinicarem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus & scutum rariendum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, se: & que,
 Et gravi desiderio tota civitas fumus ipsius prosequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,
 Itemque nepotes, & omne posterorum genus,
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsum,
 Sed quantum sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manentemque, & pugnante,
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit, sortem mortu longum inducet in somnum,
 Et victoria potius splendidam gloriam pugna auferat:
 Ipsum ex aquo omnes iuvenesque senes, ne colant,
 Multis que iucundu affectu ad Orcum abit.
 Senescens autem inter cives præcellit, neque quis illum
 Ladere, nec irreverenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuvenes simul & aequales
 Loco cedunt ei, quisque maiores nati sunt.
 Maius igitur virtutu ad summum pervenire nunc aliquis
 Nitatur animo, non remittens bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quando torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non vermini vicinos,
 Ob tantam ignaviam? In pace autem vobis videmini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scitum aliquis arte in prælio hosti obtendit.
 Et aliquis moriens ultimo iaculum eructat.

Θρασυῶν ἢ πρῶτῶν τῶν πλησίων ἀδρᾶ παρῆσαν.
 Οὗτος αἶψά γ' ἄρα θὸς γίγνεται ἐν πόντῳ ἴμεν.
 Αἶψα ἢ δυσλῆθῆαι ἀδρῶν ἔπειτα φάλαγγας
 Τριχάλας, σπυρδῆ τ' ἔχουσι κῶμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν περὶ μάχῃσι πρῶτῶν φίλον ὄνομα θυμῶν,
 Ἀστυτε κ' Ἰλαοῦς καὶ πατέρ' Ἰλλεΐστας.
 Πολλὰ δια γέρουσι κ' ἀσπίδος ὀμφαλοΐσσης,
 Καὶ δια θυρηκῶς φέρουσι ἑλληκαδρῶς.
 Τὸν δ' ὀνομαζέονται μὲν ὁμῶς τοῖσι καὶ γέροντες,
 Ἀργαλίῳ ἢ πύθῳ πᾶσαι κέκασθαι πύλας.
 Καὶ τύμβους, κ' παῖδες ἐν ἀδρῶν ποσὶ ἀρίσθηται,
 Καὶ παῖδων, παῖδες κ' γῆρας ἔξοπισσῶ.
 Οὐδέ ποτε κλέος ἰσθλὸν δότολυται ἢ δ' ἔνομα αὐτῶν,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς φέρουσι γίγνεται ἀθάνατος,
 Οὔτιν' ἀριστεύοντα μὲν ἔσται τε μαρνα μὲν ἔσται
 Τῆσ' ὅτι κ' παῖδων δοῦρος Ἀρης ὀλίγη.
 Εἰ δ' ὄφρα μὲν κῆρα τεινελεγῶς θανάτοιο,
 Νικησῶσι δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν ἄλγος ἔλθοι,
 Πᾶσις μὲν τιμῶσιν ὁμῶς τοῖσι ἢ παλαιῶν.
 Πολλὰ δ' ἐπιπνῶν παίδων ἔρχεται εἰς αἰδέων,
 Τρησικῶν δ' ἀσπίσι μεταφίπρη, καὶ δέ τις αὐτῶν
 Βλάπτειν ἔτ' ἀδρῶν ἔτι δίκης ἰδέσθαι,
 Πόρτες δ' ἐν δῶκοισιν ὁμῶς τοῖσι, οἷ τε κρατ' αὐτῶν
 Εἴκουσ' ἐν χώρῃσι, οἷ τε παλαγοῖσσι.
 Ταῦτις γὰρ τις ἀτὴρ ἀρετῆς εἰς ἀκρῶν ἰκίει
 Πειρηθῶν, θυμῶν μὲν μεθῶσις πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΥ Τ ΟΥ.

ἢ Κόμητον.

Μάχῃσι τοῖς κρατῶσι καὶ ἀτὴρ ἀρετῆς εἰς ἀκρῶν ἰκίει
 Ω τοῖσι, οὐδ' ἀδρῶν ἀμοιβαιτύσσης,
 Ω δ' ἄλλω μεθῶσσι, ἐν εἰρήνῃ ἢ δοκέει
 Ἡ δ', ἀτὴρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχει.
 Εὐ τὸ τις ἀσπίδα διδῶ ἐναγέβῃσι πολέμιζον.
 Καὶ τις δότολυται ὑστὶν ἀκοιπῶν τῶν.

Honori enim est & ornamento viro pugnare

Pro patria, & liberis, & tenera uxore

Auersus hostes. Mors autem aderit, quando cunque

Par. & destinauerint. Sed age quispiam rectè pergat

Extenso, in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foveat, cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neque si à maioribus immortalibus genus ducat,

Sape quis elapsus è pugna soni, uoque telorum,

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Arque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:

Illū v. magnus & parvus desunt siquid passus fuerit:

Vniuersus enim populus virum fortem desiderat

Defunctum, uidentem virò instar semidei colit.

Nam coràm intuentur illum uolunt turrim:

Quippe solus malorum aquat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:

Confliste, nondum Iouis facies auersa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis, aut metuetis,

Quin rectè quisque hostibus securum obuertat

Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,

Sed solis splendori gratum, subducitur facrum.

Nostis enim quàm grania sint Martis luttuosi opera,

Nostis etiam impetum permolesti belli.

Es quæ antoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, utrumque satis experti estis.

Nam ex illis qui audent unà persistentes

Com rus in hostes aduersos impetum facere,

Per pauci occidunt, & ceteroque seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem aliquis uerbis explicare possit,

Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederit.

- Ἴτι μῆνιν τι δὴρ ἔβη καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
 Ἰὴς περὶ κῆ παῖδων, κευθεῖνας τ' ἀλόχου,
 Δυσμνήσιεν. Σαίκατος δὲ πολὶ ἔασται, ὅπως τε κούφῃ
 Μοῖραυ ὀπλωσάντο· ἀλλὰ πεῖσι δὴ ἴτω,
 Ἐσχος ἀναχρόσθου κῆ ἴσω κίσσι δὲ θυμῶν ἕτερ
 ἔλσας τὸ πρὸς τὸν μῆνιν μῶν πολέμου.
 Οὐ δὴρ κῆς θῶρα τὸν γέ θυγῶν εἰμαρμῶσιον ἔβην.
 Ἀνδρ' ἔδῃ εἰ πρὸς γῶν ἢ γῆρος κ' ἔσαν ἴτων.
 Πολλὰ κῆ δαῖσιν τὰ θυγῶν κῆ δούποι ἀκόντων
 Ἐρχεται εἰ δ' οἴκῳ, μοῖρα κίχθ. Σαίκατος.
 Ἀλλ' ὁ κῆν ἰαίμας ὄσμοσ θῆος, κ' ὃ ποθῆός·
 Τὸν δ' ἑλίγος σὺν ἰχθῆ μαζας, κῆ π παθῆ.
 Δαφ' γδ ξύμπαντι ποθῆ: κρατῆρ' ὄσμοσ ἀνδρῶν
 Θνήσκοντος ζῶων δ' ἀξίος ἡμῶσιν.
 Πασσιν δὴ μιν πύργῳ εἰ ὄφθα· μοῖσιν ὄσμοσ
 Ἐρθεῖ γδ πολλῶν ἀξίον μωῶσιν ἰών.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

- Ἀλλ' Ἡρακλῆος γδ αἰκνῶν γῆρος ἔσθ.
 Θαρσύντ', ἔπειτα Ζεὺς ἀνχετα λαζῶν ἔχθ.
 Μῆδ' ἀνδρῶν πλεθρῶν δειμαίνετα, μῆδ' ὀφθαῖσιν
 Ἰθῆ: δ' εἰς πρὸς μάχους ἀσπίδ' ἀνῆρ ἔχθται,
 Ἐχθρῶν κῆν ψυχῶν θῆρος, θῶρα τὸν ὃ μαλαίτας
 Ἀνχεῖσιν κῆρος ἡλίεσσι φίλας
 Ἰσθ' δὴρ ὄσ ἀρεῖας πολυδακρύτου ἔργ' ἀρεῖα κῆ.
 Ἐῦ δ' ὄργῶν ἔδῆντ' ἀργαῖα πολέμου.
 Καὶ μὲν ὀβρῶν τῶν τὴ διακόντων τ' ὄργῶσθ
 Πτόσι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κῆρος ἡλάσασθ.
 Οἱ μῆν γδ πλεθρῶσι, παρ' ἀλλήλοσσι μῆνῶσιν
 Ἐστ' αὐτοχρῆδι κῆ πρὸς μάχους ἰῆσαι.
 Πανούσιον θνήσκουσι, πάσισσι ὃ λαδὸν ὀπῶσθ·
 Τριακόντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ὑπόλοιπ' ἀρεῖα.
 Οἱ δ' εἰς δ' ἀνποτε ταῦτα λῆγων ἀνύσθαι ἔκασθ
 Οἶσθ ἂν αἰσχερῆ πᾶσθ, γῆρῶσθ ἀνδρῶν κῆρῶ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarenſis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCCYLIDES, pag. 101
Verſus Phocylidi attributi tum apud Athenzū,
tum apud Stobzum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLOMIS ſententia elegiaca, pag. 131
Eiuſdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TIRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.

Alia eiuſdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiuſdem iambi de mulieribus, pag.
158.

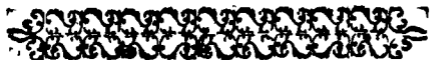
Gnomica eiuſdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAYMACHII ſcriptis ſea-

I N D E X.

tentiz.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANIASIDIS in incontinentiam,	177
Ex ORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam & Spem,	189. & 191
CALLIMACHI nonnulla,	191
EVENI Parj sententiz,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPPI Cassandrij,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i> 216
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	372	<i>Anarissiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Inſte,</i>	208
DE		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viri,</i>	200	IN	
DE		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conſcientia,</i>	216	<i>Leges,</i>	218
<i>Conſilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curioſitate,</i>	224	AD	
DE		<i>Medicos,</i>	214
<i>Dei,</i>	217	<i>Mendacium,</i>	224
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
IN		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
IN		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	IN	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necceſſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	212	<i>Nobilitatem,</i>	210
AD		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
AD		DE	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Ocultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
DE		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	DE	
<i>Induſtria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iuſtitia.</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inuenerande,</i>	220	<i>Proleſtudine,</i>	214

I N D E X.

	I N		
<i>Regem,</i>		202	<i>Superbiam,</i> 228
<i>Risum,</i>		204	D E
	I N		<i>Tempore,</i> 214, & 234
<i>Sanitatem,</i>		228	<i>Tolerantiam,</i> 218
<i>Senectutem,</i>		204	D E
<i>Sermos,</i>		210	<i>Veritate,</i> 202
<i>Silentium,</i>		226	<i>Vita,</i> 202, & 212
<i>Somnum,</i>		228	<i>Vimperio,</i> 234
<i>Spem,</i>		210	<i>Voluptate,</i> 212
			<i>Virtute,</i> 200

Ex Ia. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano
versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medicus Comediz Poeta fuit, pag. 235

<i>ALEXIDIS</i> Thury,	240
<i>AMPHIDIS</i> Atheniensis,	242
<i>ANAXANDRIDIS</i> Rhodij,	243
<i>ANTIPHANIS</i> Carystij,	244
<i>APOLLODORI</i> Geloi,	248
<i>DIPHILI</i> Sinopenfis,	249
<i>MENANDRI</i> Atheniensis,	250
<i>DIODORI</i> Sinopenfis,	258

I N D E X.

EVBU LI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPP ARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	265
ERIPHI	265
CLE ARCHI..	207

FINIS.

